

жатиъ тѣлесно споредъ расѹжденіе то натовъ дѣлю.

і. Но и дѹховникъ долженъ е колко да може да се чѹва да се не пречи (кара) съ свои дѹховны дѣца, понеже може да се слѹчи да изблюжа на нихъ нѣчто си укорительно, а онѣа, кои то се нахождатъ тамо, ще помыслатъ, че онъ (дѹховникъ) това знае отъ исповѣдь та, и така таа клевета ще стане вѣрна, и поради това ще буде нестерпима: тѣа дѹховници, кои грѣшатъ така, подлежатъ за ова на весма люто наказаніе.

аі. Ако обави нѣкой си на исповѣдь своемѹ доховномѹ отцѹ големый, и злобредный на всичко то общество грѣхъ, кой то оцне не е направенъ, но има намѣреніе да го направи, какво то на примѣръ: предательство, или бѹнтъ на отечество то, и кога то обавлава толико лошакъ помыслъ, ако се покаже, зацо онъ не се раскаюва, но това тѹра за истина, и не премѣнлава свое то намѣреніе, и онъ това не исповѣдѹва какво то грѣхъ, но повыше зада може, съ таква вола или съ дѹховниково то си молчаніе, да се утврди въ свое то намѣреніе. Това може да се познае отъ тѹка: Дѹховный отецъ ако